

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΤΙΑΙ

ΑΡΙΘΜ. 15.
Τόμος Α'.

Συνδρομή, άρχομένη ἀπό 1. Πανουργείου ἐκάστου έτους, ἑταῖα μόνον καὶ προπληρωτέα: Πανταζοῦ φράγκ. χο. 20 η μάρκ. 16.

ΕΤΟΣ Α':

τῇ 1/13. Αιγαίνου 1885.

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ἀπό Ε. Δ. ΡΟΪΔΟΥ.

Σ. Σ. Κ. Ο εὐφυέστατος τῶν παρ ἡμῖν λογογράφων κ. Έμμ. Δ. Ροΐδης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν

διαικεκριμένου ὑψηλητοῦ τῆς

Γλωσσολογίας κ. Χατζιδάκη,

πρὸ τοις συγκεφαλαιώσαντος

ἐν τῇ Ἐφημερίδι τὰ ἐσχάτως

περὶ τῆς γλώσσης ἐν τῷ τύπῳ

συζητηθέντα καὶ ἀντεπεξελθόν-

τος κατὰ τῶν ιδεῶν τοῦ προ-

λόγου τῶν Παρέργων, διν καὶ

ἡμεῖς ὑπὸ τῶν αὐτὸν καὶ ὀντό-

τέρων τίτλον ἐδημοσιεύσαμεν

τότε (σελ. 113—116) διὰ τῆς

Κλεισῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἀξέστι-

μος τῆς Γλωσσολογίας ὑψηλη-

τῆς ἀπέκλειε τῆς περὶ γλώσ-

σης συζητήσεως πάντας τοὺς

γράφοντας καὶ μάλιστα τοὺς

ἀναγνωσκομένους, περιορίσας

τὴν ἀποκλειστικὴν ἀπονομὴν

τοῦ δικιαζόματος τούτου εἰς

μόνους τούς ἐξ ἐπαγγέλματος

φιλολογοῦντας ἢ καὶ γλωσσολο-

γοῦντας, οὕτω δὲ τὸ περὶ γλώσ-

σης ξήτημα ἔλαβεν ἐπὶ τῶν

ἡμερῶν ἡμῖν τὴν νέαν ταῦτην

φάσιν τῆς ἀμυριβόλου τῶν

δικαστῶν αὐτοῦ ἀρμοδιότη-

τος, διττῶς διὰ ταῦτα ὑπο-

χρεούμενα νέαναδημόσιευσα-

μεν καὶ τὴν εἰς ταῦτα ἀπάν-

τησιν τοῦ κ. Ροΐδου, „ἴνα —

κατὰ τινα παλαιὰν φράσιν τοῦ

ἰδίου Συγγραφέως — ἐν ταῖς

αὐταῖς ταύταις στήλαις,

ὅπου διεπράχθη τὸ τῆς

ἀναρμοδίου εἰς τὴν γλωσ-

σικήν ἐπεμβάσεως τον ἀδι-

κημα, τελεσθῆ σήμερον καὶ

ἡ ἀγνιστήριος τούτου θυ-

σια.“

Αληθές εἶναι δτὶς ὑπερχέμην νέαντησιν εἰς τὴν ἐκπο-
νηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χατζιδάκη ἐπίκρισιν τοῦ
προλόγου τῶν „Παρέργων
μου“. Τοῦτο ὅμως ὑπε-
ρχέμην πρὶν ἔτι δημο-
σιευθῆ. Ἄλλὰ μετὰ τὴν
δημοσίευσιν αὐτῆς πρὸ
μηνὸς ἥδη οὐδὲν ἄλλο
δύναμαι νὰ πράξω πρὸς
τηρησιν τῆς ὑποσχέσεως
μου, ή νὰ ἐκθέσω τοὺς
λόγους, ἵνα ὁντινά
ἀναγκάζομαι νὰ θεωρήσω πᾶσαν
ἀπάντησιν περιττήν.

Πρώτιστος τούτων εἶ-
ναι δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνω-
σιν τῆς ἐπικρίσεως ταῦ-
της καταλαβάνω με φόβος
μη ἐστερήμην τῆς ίκα-
νότητος νὰ ἐκφράζωμαι
διὰ τρόπου τούλαχιστον
καταληπτοῦ. Ἀπὸ εἰκο-
σαετίας σχεδὸν γράφων
εἶχον πάντοτε πρὸ τῶν
ὑφαλμῶν τὸ παράγ-
γελμα τοῦ Κουντιλιανοῦ,
ὅτι πρέπει νὰ ἐκμέτῃ τις
σοσα ἔχει νὰ εἴπῃ οὕτω
σαφῶς, ὥστε οὐ μόνον
να ἐννοηθει παρὰ πάν-
των, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον
νὰ γίναι νὰ μη ἐννοηθῆ.
Διὰ τῆς πολλῆς προσηλώ-
σεως εἰς τὸν κανόνα τοῦ-
τον καὶ πρὸ πάντων διὰ

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΟΓΣΟΥΓΡΟΣ ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΒΑΙΝΕΡ.
Εγεννήθη ἐν Λειψίᾳ τῇ 22. Μαΐου 1813, ἀπέδ. τῇ 13. Φεβρ. 1883.